

нашите университети. Въ няя нѣма никакви хипотези и теории. Когато въ тази школа искатъ да измѣрятъ, колко е разстоянието отъ земята до слѣнцето, както това правятъ нашите учени, тамошните професори, заедно съ учениците си тръгватъ отъ земята и въ осемъ минути врѣме сѫ на слѣнцето. Следъ други осемъ минути сѫ вече на земята и казватъ, че разстоянието между земята и слѣнцето е точно едно колко си километра, нито съ единъ милиметъръ повече или по малко. Толкова точни сѫ тѣхните измѣрвания! Ако искатъ да знаятъ, колко е разстоянието отъ земята до Сириуса, пакъ ще тръгне една експедиция отъ земята, съ бързина по-голѣма отъ първата и ще направятъ най-точни физически изчисления и ще се върнатъ. И тукъ изчисленията имъ ще бѫдатъ точни, нито съ единъ милиметъръ повече или по малко. Запитватъ се още, дали въ нѣкая планета има разумни сѫщества, или не. За да провѣрятъ, пакъ изпращатъ една експедиция, която скоро се врѣща назадъ и казва: ние видѣхме и знаемъ. При сегашните изслѣдвания съ телескопите, нѣкой учени казватъ, че на Марса имало прокарани канали; други казватъ, че нѣма такива канали. Едни казватъ, че тия канали сѫ направени отъ разумни сѫщества, а други казватъ, че не сѫ ги правили разумни сѫщества. Всичко това е едно хубаво забавление. А сега, срѣщамъ нѣкого и го питамъ: защо тази дама е турила тази синя панделка отзадъ на главата си? — Отдѣ да зная? Казвамъ: все трѣбва да има нѣкаква подбудителна причина. Това или ще е нѣкаква парижка мода, или ще е нѣкакъвъ символъ. Срѣщамъ нѣкой господинъ, турилъ